

er kommet til os fra Landstinget, er et godt Forarbejde, og hvis der ikke allerede var gjort et meget stort Arbejde, vilde jeg for mit Vedkommende foreslaa at grundlægge den hele Toldlovgivning paa en ganske anden Basis, nemlig paa en Værditold istedetfor paa en Bægttold; men da der her foreligger et Grundlag, der allerede er kommet saa vidt frem, tør jeg for mit Vedkommende ikke tilraade at forlade den givne Basis, uagtet jeg anser Værditolden for at være ønskelig i alle mulige Retninger. Jeg skal nævne nogle enkelte Grunde, hvorfor jeg tror, at man bør se, med Tiden ialtfald, at stræbe hen til en Værditold istedetfor det, vi nu have og skulle have efter dette Lovforslag, nemlig en Bægttold. Der ligger altfor Meget i Administrationens Haand efter en Lov som denne; man har ingen Appel til Domstolene, men er ganske undergIVEN Toldadministrationens Vilkaarlighed. Jeg kan anføre mærkelige Exempler paa administrativ Fortolkning i denne Henseende. Der er i den gamle Tarif en Position, som jeg ser er gaaet ordret over i det foreliggende Forslag, nemlig den Post, som staar under Nr. 8 og hedder „Cikorierodder og andre til Kaffejurrogat tjenlige tørrede Rodder og Roer.“ Det hændte for nogle Aar siden det Tilfælde, at der blev indført hertil fra Sverig friske Cikorierodder. Da de kom til Kjøbenhavns Toldbod, blev der lagt Beslag paa dem og krævet Told af dem, som om det var tørrede Rodder. Det blev forgjæves gjort gjældende, at disse Rodder indeholdt 76 pCt. Vand; der blev svaret: Det kommer ikke os ved, vi fortolde meget Vand i Vin. Dertil blev sagt, at Positionen jo var anlagt paa, at der var Vand i Vinen, men ikke at der er Vand i tørrede Rodder — det nyttede ikke. Generaltold-direktoratet afgav sin Resolution, og man appellerede til Finantsministeren, og Finantsministeren afgav da samme Resolution, uagtet jeg tvivler om, at den var rigtig, thi denne Fortolkning minder i den Grad om de gamle Underofficersfortolkninger af de Exereerreglementer, man havde for 100 Aar siden, at det er ubegribeligt, at en saadan mod al sund Sands stridende Fortolkning kan finde Sted. Dette blot som et Exempel paa, at man er ganske undergIVEN Toldadministrationens Vilkaarlighed. Et andet Exempel er Manufakturvarer. Saasnaart der er et Stænt Silke i den Slags Varer, blive de efter Toldvæsenets Resolution fortolde som Silkevarer, og jeg ser ogsaa en Paragraf i dette Lovforslag, der kan give Toldvæsenet om ikke Ret, saa dog Anledning til en lignende Fortolkning. Kort sagt, man er undergIVEN Vilkaarlighed fra Administrationens

Side. Dertil kommer, at i mange Tilfælde vilde Varer, som have en meget ringe Værdi blive beskattet efter samme Maalestof som en Vare, der har en mange Gange, hundrede Gange større Værdi. Jeg vil f. Ex. tage Tobakspositionen Cigarer. Cigarer kunne jo have en Værdi, som varierer fra 2 Kr. til 50 Kr. pr. Hund, men enhver Cigar koster i Told lige meget. Det vilde man undgaa, isald man havde Værditolden; saa vilde Faktura og Konnossement blive lagte til Grund, og derefter vilde Fortoldningen ske. Det vilde ogsaa spare megen Uleilighed; thi det vilde fremme Livligheden i Omsetningen. Enhver, som har havt med Fortoldning paa Kjøbenhavns Toldbod at gjøre, vil nemlig have gjort den Erfaring, at det er en ren Skærpsild at gaa igjennem, inden man bliver færdig, og man maa virkelig ogsaa hertilands lære, at Tid er Penge. Man har indvendt mod Værditolden — som man jo forøvrigt har i de mest udviklede Handelsstater, Holland, Frankrig, Italien og Hamborg — at vi ikke havde de nødvendige Betingelser derfor, nemlig en intelligent og oplyst Handelsstand og et intelligent og oplyst Toldvæsen. Hvad det Første angaar, tror jeg, at vor Handelsstand i den Henseende kan staa ved Siden af de fleste andre Landes, og hvad Toldpersonalet angaar, maa det idetmindste kunne opdrages til at faae saameget Intelligents, at det vil kunne røgte det Hverv at opkræve Værditold paa en passende, human og hensynsfuld Maade. Altsaa, jeg vilde foretrække en Værditold, hvis Spørgsmaalet endnu forelaa aabent, men det gjør det jo ikke, og derfor mener jeg, at man nu maa slutte sig til Forslaget, som det er kommet til os fra det andet Thing. Der er nu stillet den Fordring fra kompetent Side i dette Thing, at man for at gaa ind paa dette Lovforslag maatte have Sagen stillet saaledes, at Befolkningen fik en Skattelettelse for den Krigsskat, som blev paalagt i 1863, og det forekommer mig at være en overordentlig billig Fordring. Der har oftere fra enkelte Medlemmers Side i dette Thing været gjort Forslag om at ophæve Krigsskattoldloven som saadan, og jeg for mit Vedkommende har aldrig funnet forstaa, hvorfor man ikke fra nogle Sider har villet gaa ind derpaa; thi det forekommer mig saa naturligt, at naar Marsagen ophæves, maa ogsaa Virkningen ophøre. Marsagen, nemlig de store Byrder, som Krigen paalagde os, er forlængst forbi, altsaa burde Virkningen ogsaa være falden bort. Men man har levet sig ind i en mere doktriner end egentlig efter min Mening forstandig Theori, nemlig